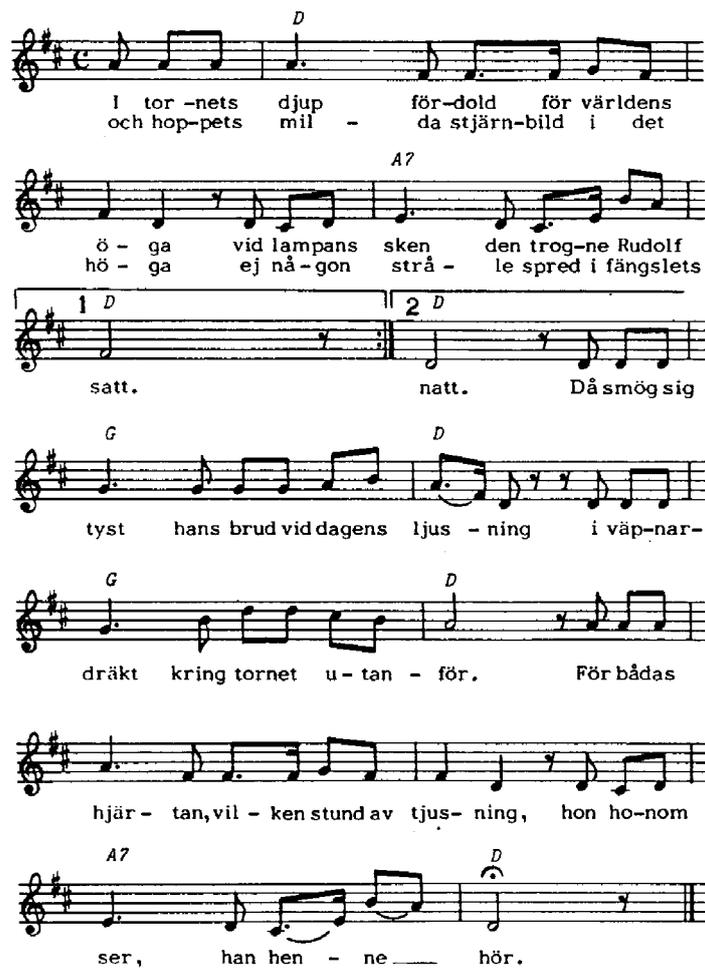


Den trogne Rudolf

J. L. Heiberg



I tor -nets djup för -dold för världens
och hop-pets mil - da stjärn-bild i det

ö - ga vid lampans sken den trog-ne Rudolf
hö - ga ej nå-gon strå - le spred i fångslets

satt. natt. Då smög sig

tyst hans brud vid dagens ljus - ning i väp-nar-
dräkt kring tornet u - tan - för. För bådas

hjär - tan, vil - ken stund av tjus- ning, hon ho-nom

ser, han hen - ne - hör.

Och när han henne ser vid tornet stanna
med lockar svävande för himlens vind,
och änglars oskuld på sin rena panna,
och blygsamhetens rodnad på sin kind,
då väcktes åter levnadshoppets ljusning
i fångslets natt, där han satt innanför.
För bådas hjärtan, vilken stund av tjusning,
han henne ser, hon honom hör.

Bernhard von Beskow